

- cu titlu subsidiar, reducerea amenzii în cuantum de 82 874 000 de euro aplicată recurentei în temeiul alineatului 457(a) din Decizia Comisiei din 3 septembrie 2014, la o sumă proporțională;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În esență, recurenta susține că:

- Tribunalul nu a respectat obligația de a efectua o examinare suficientă a deciziei contestate, astfel cum se prevede la articolul 263 TFUE, în special din cauza faptului că Tribunalul în prezenta cauză a adoptat o abordare eronată a unui control jurisdicțional incomplet și pătinitor. În pofida faptului că toate contactele în cauză în decizia atacată au fost contestate de recurentă, Tribunalul a revizuit mai puțin de jumătate din aceste contacte, fără să ofere o motivare suficientă cu privire la alegerea anumitor contacte spre a fi sau a nu fi revizuite și fără să aibă vreo bază legală în acest sens;
- Comisia și, respectiv, Tribunalul, au săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 101 TFUE, în special datorită constatării unei restrângeri „globale” a concurenței prin obiect a recurentei, în principal printr-un schimb de informații privind tendințele generale ale prețurilor și previziunile asupra prețurilor viitoare. În plus, Comisia și Tribunalul nu au respectat condițiile pentru stabilirea unei încălcări unice și continue, astfel cum este aplicată de Curte în jurisprudența sa;
- Comisia și, respectiv, Tribunalul au săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește calcularea amenzii aplicate recurentei. În special, Tribunalul nu a luat în considerare efectele legate de controlul său jurisdicțional incomplet și selectiv (numai o parte dintre contactele în cauză fiind analizate) și, în consecință, nu și-a respectat competența de fond cu privire la amenda impusă. În plus, Tribunalul a comis o eroare – și nu a motivat suficient – referitor la veniturile care nu proveneau din SIM ale recurentei, ceea ce a condus la amenda excesivă și, deci, disproporționată.

Alte argumente fac referire la mai multe denaturări ale elementelor de probă realizate de Tribunal, la greșita repartizare a sarcinii probei privind probe potențial îndoielnice și erori de drept legate de probele utilizate de Comisie împotriva recurentei care nu au fost comunicate pe parcursul procedurilor desfășurate în fața Comisiei.

- În subsidiar, hotărârea este viciată prin încălcarea principiului proporționalității, în special întrucât Tribunalul nu a acordat recurentei o reducere suficientă a amenzii pe baza participării sale limitate la încălcarea în cauză, o apreciere insuficientă a circumstanțelor atenuante și referitor la valoarea absolută a amenzii impuse recurentei, care este disproporționată.

Recurs introdus la 24 februarie 2017 de Gul Ahmed Textile Mills Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-199/04 RENV, Gul Ahmed Textile Mills Ltd/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-100/17 P)

(2017/C 168/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

- declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;

- anularea hotărârii Tribunalului;
- pronunțarea pe fond și anularea Regulamentului nr. 397/2004 ⁽¹⁾ sau trimiterea cauzei Tribunalului pentru a pronunța o hotărâre pe fond asupra cererii de anulare și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele argumente:

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a apreciat că recurenta nu mai are un interes în ceea ce privește al doilea și al treilea motiv. În cadrul aprecierii cu privire aspectul interesul recurente subzistă în cauză, Curtea trebuie să ia în considerare toate probele și informațiile care îi sunt prezentate și contextul general. Erorile cuprinse în calculele marjei de dumping ale Consiliului sunt metodologice și sunt susceptibile să se producă și în viitor.
- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în cadrul aprecierii sale, fără să examineze în mod adecvat (în unele cazuri, fără să examineze deloc) argumentele recurente în sensul că orientarea producției din cadrul industriei Uniunii Europene către segmentul de o valoare ridicată al pieței lenjeriei de pat din cadrul Uniunii Europene și creșterea importurilor Uniunii Europene de lenjerie de pat de la producătorii turci aferente industriei Uniunii Europene nu au întrerupt legătura de cauzalitate dintre pretinsul dumping și pretinsul prejudiciu material al industriei Uniunii Europene. În plus, constatările Tribunalului sunt bazate pe denaturări ale faptelor, astfel cum au fost prezentate în Regulamentul nr. 397/2004 și pe caracterizări juridice incorecte ale faptelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 397/2004 al Consiliului din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan (JO L 66, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 34).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 27 februarie 2017 – SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu

(Cauza C-104/17)

(2017/C 168/29)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Pitești

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: SC Cali Esprou SRL

Intimată: Administrația Fondului pentru Mediu

Întrebarea preliminară

Articolul 15 din Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 20.12.1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ⁽¹⁾ poate fi interpretat în sensul că se opune adoptării unei reglementări într-un stat membru al Uniunii Europene, care instituie o contribuție pentru operatorul economic, care introduce pe piața internă mărfuri ambalate și ambalaje, dar care nu intervine asupra mărfurilor sau ambalajelor în niciun mod, ci le înstrăinează în aceeași formă către un agent economic, care la rândul său le înstrăinează către consumatorul final, contribuție al cărei cuantum se stabilește per kg, pentru diferența dintre cantitățile de deșuri de ambalaje corespunzătoare obiectivelor minime de valorificare sau incinerare în instalații de incinerare cu recuperare de energie și de valorificare prin reciclare și cantitățile de deșuri de ambalaje efectiv valorificate sau incinerate în instalații de incinerare cu recuperare de energie și valorificate prin reciclare?

⁽¹⁾ Directiva 94/62/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO 1994 L 365, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 14, p. 238).